

Arrest

nr. 124 509 van 22 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 4 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 november 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BORMANS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 10 november 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 8 april 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen (RvV 13 juli 2010, nr. 46 287).

1.3. Verzoeker diende op 28 juni 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 19 augustus 2010 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen (RvV 13 oktober 2010, nr. 49 440).

1.5. Verzoeker diende samen met zijn vrouw en kinderen op 10 mei 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 17 oktober 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.3. vermelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 28 oktober 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 28.06.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

S.(...), R.(...) (...)

nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-adviseur van 16.10.2012 (zie gesloten omslag) blijkt dat "dit medisch dossier niet toelaat het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D.v. United Kingdom.)"

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft."

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

(...)"

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de van vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel van zijn synthesememorie voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker stelt daarbij het volgende:

*“Dat de motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken te wensen over laat;
Dat er geen rekening werd gehouden met de concrete omstandigheden van de zaak;
Dat de fysieke integriteit van verzoeker wel wordt aangetast;
Dat verzoeker in een onmenselijke toestand dreigt terecht te komen;
Dat de behandeling van psychiatrische aandoeningen in Macedonië te wensen overlaat;
Dat de mijn verzoeker niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorzien in zijn verzorging;
Dat de motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerdelijk is opgebouwd o.b.v. art. 3 EVRM en niet o.b.v. art 9ter Vreemdelingenwet;
Dat de gegeven omstandigheden de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten rechtvaardigen;
Dat het middel bijgevolg ernstig is.”*

3.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

3.3. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. Blijkens het administratief dossier diende verzoeker op 28 juni 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen die hij daarna verscheidene keren aanvulde. Verzoeker beweert thans dat geen rekening zou zijn gehouden met de concrete omstandigheden van de zaak, maar hij verheldert niet welke gegevens bij de behandeling van zijn aanvraag over het hoofd zouden zijn gezien.

3.5. In de bestreden beslissing, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard, wordt verwezen naar het verslag van de arts-adviseur van 16 oktober 2013, dat integraal deel uitmaakt van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat de arts-adviseur een volledig overzicht gaf van alle blijkens het administratief dossier neergelegde medische attesten:

“Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:

*-Medisch getuigschrift d.d. 24/06/2010, opgesteld door dr. Florence Tremouillault, huisarts.
-Medisch getuigschrift d.d. 29/06/2011 ; opgesteld door dr. Alyette Boon-Falleur, kandidaat-huisarts.
-Medisch getuigschrift d.d. 14/09/2011, eveneens opgesteld door dr. Alyette Boon-Falleur.
-Medisch getuigschrift d.d. 04/11/2011, eveneens opgesteld door dr. Florence Tremouillault.
-Medisch getuigschrift d.d. 08/03/2012, eveneens opgesteld door dr. Alyette Boon-Falleur.
-Medisch getuigschrift d.d. 07/05/2012, eveneens opgesteld door dr. Alyette Boon-Falleur.
-Medisch getuigschrift d.d. 01/08/2012, eveneens opgesteld door dr. Florence Tremouillault.
-Medisch getuigschrift d.d. 13/11/2012, eveneens opgesteld door dr. Florence Tremouillault.
-Medisch getuigschrift d.d. 14/02/2013, opgesteld door dr. Linda Mubagwa, huisarts.
-Medisch getuigschrift d.d. 16/05/2013, eveneens opgesteld door dr. Linda Mubagwa.
-Medisch getuigschrift d.d. 19/08/2013, opgesteld door dr. F. Spaepen, huisarts.”*

Op grond van deze getuigschriften concludeerde de arts-adviseur het volgende: *“Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt dat deze 50-jarige man sinds juni 2010 medische zorgen krijgt in huisartsenpraktijk (...) in Brussel in het kader van een*

posttraumatische stress-stoornis, een majeure depressie en prikkelbare darm syndroom, bij een medische voorgeschiedenis van een appendectomie.

In betrokkene lopende medicamenteuze -behandeling zoals beschreven in de voorgelegde medische getuigschriften noteren we Mebeverine (farmaceutische stof mebeverine: een spasmolyticum), Buscopan (farmaceutische stof butylhyoscinebromide: een spasmolyticum) en Ibuprofen gel (farmaceutische stof ibuprofen: een NSAID of niet-steroidaal anti-inflammatoir geneesmiddel; voor lokaal gebruik).

Dr. Tremouillault en dr. Mubagwa vermeldden in de medische getuigschriften van 13/11/2012 respectievelijk van 14/02/2013 en 16/05/2013 ook dat psychiatrische opvolging noodzakelijk was; dr. Spaepen attesteerde in het medisch getuigschrift van 19/08/2013 eveneens dat specialistisch advies noodzakelijk was.

We merken op dat uit de voorgelegde medische getuigschriften geen lopende medische behandeling in verband met de beschreven posttraumatische stress-stoornis en majeure depressie blijkt (onder vorm van psychotrope medicatie en/of psychotherapie). We beschikken ook niet over bijkomende medische getuigschriften/verslagen met aanvullende informatie aangaande het doorgemaakte (oorlogs)trauma dat aan de basis ligt van de beschreven posttraumatische stress-stoornis (precieze aard/omstandige omschrijving van het onderliggende trauma + wanneer opgetreden) en/of aangaande een uitgevoerde psychiatrische evaluatie (bijvoorbeeld (een) consultatieverslag(en) psychiatrie), ter staving en verdere uitwerking van de psychiatrische diagnostiek en de graad van ernst, en/of aangaande een lopende regelmatige psychiatrische opvolging. Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt alleszins ook niet dat in deze context een hospitalisatie psychiatrie noodzakelijk gebleken is, in verband met een eventuele psychotische decompensatie of een eventuele reële suïcidedreiging.

We beschikken evenmin over bijkomende medische getuigschriften/verslagen aangaande een eventueel uitgevoerde medisch-specialistische (gastro-enterologische) oppuntstelling in verband met het beschreven prikkelbare darm syndroom (bijvoorbeeld (een) consultatieverslag(en) gastro-enterologie en/of resultaten van eventueel uitgevoerde aanvullende diagnostische onderzoeken zoals echografie van het abdomen, coloscopie), ter staving en verdere uitwerking van de gastro-enterologische diagnostiek en de graad van ernst.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt niet dat er een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is. De aangehaalde psychiatrische problematiek (posttraumatische stress-stoornis, majeure depressie) wordt niet bevestigd door overtuigende psychiatrische onderzoeken en verslagen of door noodzakelijke beschermingsmaatregelen. De aanwezigheid van een ernstige gastro-enterologische problematiek wordt niet bevestigd door overtuigende gastro-enterologische onderzoeken en verslagen. Er blijkt geen noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de betrokkene te verzekeren. Er blijkt niet dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot een acute levensbedreiging.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte (ziekten) zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan (kunnen) geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

3.6. De stelling van verzoeker dat zijn fysieke integriteit wél wordt aangetast, en zijn ongestaafde betoog dat hij in een onmenselijke toestand dreigt terecht te komen, dat de behandeling van psychiatrische aandoeningen in Macedonië te wensen overlaat en dat hij niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorzien in zijn verzorging, wordt niet in het minst met bewijsstukken gestaafd en zijn bijgevolg onvoldoende om de overwegingen van de arts-adviseur te weerleggen. Deze laatste constateerde immers dat er “geen lopende medische behandeling in verband met de beschreven posttraumatische stress-stoornis en majeure depressie blijkt (onder vorm van psychotrope medicatie en/of psychotherapie)” en dat hij niet beschikte over een “medisch-specialistische (gastro-enterologi-

sche) *oppuntstelling in verband met het beschreven prikkelbare darm syndroom*” waardoor er volgens hem geen sprake is van ziekten zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont met zijn blote beweringen niet aan dat de arts-adviseur bij zijn beoordeling niet zou zijn uitgegaan van een correcte feitenvinding of dat de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze tot stand zou zijn gekomen.

3.7. Waar verzoeker meent dat de bestreden beslissing verkeerdelijk is *“opgebouwd”* op basis van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en niet op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk artikel 9ter als juridische grondslag vermeldt, zodat zijn bewering feitelijke grondslag mist. Het loutere feit dat artikel 3 van het EVRM wordt vermeld in de beslissing betekent niet dat de beslissing niet zou zijn genomen *“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen”*.

3.8. Tenslotte dient te worden opgemerkt dat het besluit van verzoeker dat *“de gegeven omstandigheden de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten rechtvaardigen”* elke grondslag mist. De Raad stelt vast dat het voorwerp van onderhavig beroep beperkt is tot de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, die geen bevel om het grondgebied te verlaten omvat.

3.9. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden. Er werd geen schending van de zorgvuldigheidsplicht aangetoond.

Het aangevoerde middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN